

Apadrina un pelegrí

«) aquesta imatge parla

Resten menys de dos mesos per a la Jornada Mundial de la Joventut, que tindrà lloc a Rio de Janeiro (Brasil). Des de la Delegació de Joventut s'ha posat en marxa una campanya anomenada «Apadrina un pelegrí». Aquesta consisteix en què els fidels puguin apadrinar els 20.000 km del viatge a canvi de pregàries per la diòcesi. El trajecte és des de Barcelona a Sao

Paulo, on s'estaran una setmana fent missions, i d'allà a Rio de Janeiro, on es trobaran amb el Papa. Després tornaran a Barcelona, hi transmetran el missatge del Sant Pare a tota la diòcesi.

Aquest diumenge, en la celebració de l'Any de la Fe, els joves han organitzat una gimcana per conèixer millor el Credo, que finalitzarà amb una missa presidida pel cardenal Martínez Sistach a la Sagrada Família. A la sortida, els joves vendran productes litúrgics per tal de poder-se costejar el viatge i fer realitat el seu somni.

GLOSSA

Si no tingués ningú!

Un inspector d'ensenyament —que també ha dedicat molts esforços i temps a l'educació en el lleure des del voluntariat en l'àmbit eclesial— emmalaltí fa uns quatre anys. Li fou diagnosticat un tumor maligne al cap. Després de dues operacions, restà immobilitzat en una cadira de rodes, sense poder caminar. La nova situació, que era prou dura però acceptada —no sense esforç i confiança en Déu—, va donar pas a un procés d'adaptació a la realitat imposat per la malaltia. La força de voluntat de la persona, la seva tenacitat, l'entorn humà i el rerefons constant de la fe ho feren possible. L'esposa ha estat clau en aquest procés amb la seva dedicació generosa i amorosa. Així, s'ha anat refent la normalitat en algunes activitats, les relacions d'amistat amb persones determinants en una situació com aquesta, la participació en les activitats de vivència i celebració de la fe... i fins i tot ha tornat uns dies a les seves estimades colònies d'estiu. Les persones han estat decisives a l'hora de recuperar aquesta normalitat; la fe, la font d'on ha brollat la força de l'Esperit i la confiança en aquest Déu Pare que, en la salut i en la malaltia, és a prop nostre i ens mostra en Jesús el camí a seguir.

Molts matins, quan el nostre protagonista es lleva amb l'ajuda de les tecnologies adequades que l'esposa domina i controla, li diu, després de donar gràcies a Déu pel nou dia: «Gràcies per tot el que fas per mi. Com s'ho fan els que no tenen ningú que els ajudi? Com m'ho faria jo si no et tingués a tu i a tantes persones que m'ajudeu?»

La cura dels qui sofreixen en el cos i en l'esperit és un tret identificatiu dels cristians des dels orígens: «... Estava malalt, i em vau visitar...» (Mt 25,36). La malaltia, viscuda des de la fe, esdevé també camí de conversió, conversió a Déu, en les mans del qual se sap el malalt; i conversió als altres, als quals descobreix d'una manera nova, des d'una altra perspectiva. La compassió de Jesús envers els malalts i tots els qui pateixen el fa identificar-se amb ells, i ells amb Jesús des de la fe, perquè Jesús, tocat pel sofriment dels malalts, fa seu el dolor de les seves malalties i, en la Passió, obre la possibilitat que els malalts, des del propi dolor, s'uneixin a la seva passió redemptora. «Així es va complir allò que havia anunciat el profeta Isaïes: Ell va portar les nostres febleses i prengué damunt seu les nostres malalties» (Mt 8,17).

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

El valor del silenci

S'ha escrit que «la capacitat de silenci en l'home és el termòmetre de la seva qualitat i noblesa». Dissortadament, avui va augmentant el soroll i va disminuint el silenci. I el silenci és el que necessitem més. Per això, en aquest diumenge dedicat a la Santíssima Trinitat, l'Església recorda especialment aquelles i aquells germans cristians que fan silenci i preguen; és el dia *Pro Orantibus*, que aquest any té com a lema «Vida contemplativa en l'Any de la Fe: sentinelles de la pregària». Les persones que formen les nostres comunitats monàstiques són testimonis del valor del silenci.

Avui costa trobar temps per a la reflexió. Si volem reflexionar, ens cal crear silenci en el nostre propi entorn i entrar-hi sense por. El silenci concentra la nostra vida i ens ajuda a aprofundir-la i viure-la en plenitud.

El silenci és necessari per trobar-nos a nosaltres mateixos i per autodescobrir-nos autènticament, ens ajuda a mirar el passat amb equanimitat, el present amb realisme i el futur amb esperança. El silenci ens permet contemplar Déu, els germans i la natura amb ulls nous i ens ajuda a projectar-nos vers els altres amb més generositat.

El silenci parla. Sembla una contradicció, però no ho és pas. Tanmateix, cal saber escoltar el silenci, perquè ens ofereix sempre un missatge de saviesa. En el silenci ens autodescobrim, veiem amb més claredat la nostra pròpia vida, el que fem i el que deixem de fer, la qualitat de la nostra existència i allò que Déu i el proïsme esperen de nosaltres. En el silenci escoltem la nostra consciència. Un escriptor anglès ha dit que «el silenci és el gran art de la conversa». És ben veritat, perquè en la conversa és molt important saber escoltar l'altre quan parla. I, com és obvi, això demana una certa capacitat de callar i fer silenci en nosaltres. Només així podem escoltar realment l'altre i fer un diàleg.

Els nostres monestirs ens recorden que Déu parla en el silenci. Déu, que ens ha creat i ens ha salvat per amor, vol mantenir un diàleg amb tota persona humana. Sense fer silenci en la nostra vida és difícil escoltar la veu amorosa de Déu. Davant la solitud que fomenta la nostra civilització, a tots ens és molt necessari i molt profitós aquest diàleg interpersonal amb Déu, un diàleg d'amistat, com explica santa Teresa de Jesús.

El silenci crea un clima propici per a la pregària. Aquest és el testimoni que ens donen els nostres germans i germanes que preguen cada dia per les necessitats de l'Església i del món.

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal arquebisbe de Barcelona

«) aquesta imatge parla

ENTREVISTA

■ **MARC SUREDA**

Facies fidei

El Museu Episcopal de Vic (MEV) contribueix a l'Any de la Fe amb una reflexió sobre el sentit de les obres d'art medieval religiós, a partir de diàlegs entre set obres del museu vigatà i set més procedents d'altres museus de les diòcesis catalanes. L'exposició, que porta per títol *Facies fidei*, es visita dins les mateixes sales permanents del MEV (reserves@museuepiscopalvic.com). Marc Sureda és conservador del MEV i comissari de l'exposició.

Quin és l'objectiu global de la mostra?

Explicar que darrere d'unes pintures murals, d'un retaule o d'un calze no hi ha només uns promotors i artífexs, uns procediments tècnics i uns gustos o modes, sinó també un pòsit teològic i litúrgic que fa que aquella obra sigui com és, i no d'una altra manera. Volem mostrar que tota peça d'art religiós medieval ha de ser llegida també així per ser ben entesa.

Com s'estableixen els diàlegs que la vertebren?

Amb la relació entre peces tractem temes com la Creació, l'Encarnació, l'Eucaristia, la Creu, la Santedat, la Paraula i la Vida. Per exemple, la brillantor de la Veracreu de l'arquebisbe Sescomes (Tarragona) s'explica perquè la Creu sintetitza la passió, mort i resurrecció de Crist, narrada al retaule de Bernat Saulet (Vic).

Quin interès té per al creient i per al no-creient?

Al creient li agradarà reconèixer les expressions artístiques de la fe a la Catalunya medieval. Però l'exposició resulta globalment atractiva avui, perquè els referents culturals cristians ja no són universalment compartits i, per tant, falten eines per entendre bé l'art religiós medieval i gaudir-ne.

Oscar Bardaji i Martín

JESÚS DE NATZARET

El Parenostre (I)

Una pregària trinitària

Aquesta pregària comença amb la invocació inicial al nostre Pare del cel. Sabem que és amb nosaltres, que ens porta de la mà, que ens salva. El P. Peter-Hans Kolvenbach conta en el seu llibre d'exercicis espirituals la història d'un monjo de l'Església oriental que insistia a entonar sempre el «Parenostre» al final de la darrera paraula, a fi d'acabar dignament la pregària amb la seva invocació inicial: Pare nostre.

D'aquesta manera, deia, un es posa en camí pasqual: «Hom comença en el desert arran de la temptació, torna a Egipte, passa a l'èxode per les estacions del perdó i del manà de Déu i, amb la voluntat de Déu, arriba a la terra promesa, al regne de Déu, on ell ens revela el misteri del seu nom: Pare nostre.»

Els dos camins, l'ascendent i el descendent, ens poden recordar que el Parenostre és sempre una pregària de Jesús i que acaba en la comunitat amb ell. Preguem al Pare del cel que coneixem pel seu Fill; d'aquesta manera, Jesús roman sempre al fons de la pregària, com ja veurem després, en comentar-la pas a pas.

Finalment, per ser el Parenostre una pregària de Jesús, és també una pregària trinitària: preguem al Pare amb el Crist per l'Esperit Sant.

Joseph Ratzinger-Benet XVI.
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

LES NOVES ESPIRITUALITATS

Del desencantament al reencantament

La religió és un fenomen complex que s'ha manifestat de diferents maneres al llarg del segle i en els diversos contextos culturals. Bàsicament s'articula a través de vivències subjectives (espiritualitat, mística, interioritat) i de mediacions intel·lectuals, estètiques, ètiques i institucionals transmeses mitjançant la tradició.

L'impacte de la crítica moderna —pròpia de la Modernitat— feia preveure la desaparició del fet religiós. La fe semblava quelcom propi d'una altra època que quedaria eclipsat pel progrés científic i les llibertats democràtiques. Aquest desencantament del món va propiciar l'aparició d'un individu lliure de la *il·lusió/engany* del funcionament màgic de l'univers, però alhora el va privar de la *il·lusió/anhel* d'una vida que no es limita a la dimensió material. Un món desencantat deixà insatisfets els qui intuïen el Misteri que acompanya l'existència humana.

El pas dels anys no ha confirmat els mals presagis per a la religió: en comptes d'assistir-ne a la fi, les primeries del nou mil·lenni semblen anunciar el retorn del sagrat. La crisi del discurs de la Modernitat ha donat pas a un ressorgiment espiritual i noves formes de religiositat s'han obert camí enmig del món anomenat de la Postmodernitat.

El cristianisme se sent interpel·lat per aquest renaixement de l'espiritualitat i ha de donar testimoni apostant pel diàleg. Amb tot, la nova situació no està exempta de certs perills. Els creients no han de deixar-se enlluernar pels productes religiosos que, sovint adulterats, es difonen per Occident gràcies a un bon màrqueting.

Josep Otón
(*El reencantament postmodern*. Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall, Barcelona 2012)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Espiritualitat i espiritualitats

En el nostre llenguatge la paraula espiritualitat té diversos sentits. Pot significar des de l'estudi dels fenòmens de l'Esperit fins a caracteritzar l'estil de les diverses escoles espirituals. Parlant en propietat, sols hi ha una espiritualitat cristiana, que consisteix en la vida en l'Esperit de Jesús, en viure «a impulsos de l'Esperit» (*Rm 8,5*) en el seguiment de Jesús animat pel seu Esperit.

Però al llarg de la història han sorgit a l'Església persones que han viscut a fons la seva vocació, donant a llum nous estils de vida cristiana que anomenem espiritualitats. Així, tenim l'espiritualitat benedictina, la franciscana, la ignasiana... Brollant totes del mateix Evangeli de Jesús, però subratllant cadascuna aspectes particulars. Així unes posen l'accent en la litúrgia i el treball, altres en la pobresa i la fraternitat, altres en la missió i la mobilitat, impregnades totes per l'experiència del propi fundador.

Alguns de nosaltres sintonitzarem millor amb l'esperit contemplatiu, l'ordre i el treball en silenci de sant Benet, altres amb l'espontaneïtat, l'alegria i la pobresa evangèlica de sant Francesc, altres amb la infantesa espiritual i la sobrietat carmelitana de santa Teresa de l'Infant Jesús, altres amb la mística arborada i el zel apostòlic de sant Ignasi, altres amb el sentit de l'humor i la bonhomia de sant Felip Neri... Que n'és d'aconsellable el fet d'adherir-se a l'escola d'algun sant amb qui ens identifiquem! Bons companys de camí i guies experts que acompanyen el nostre seguiment personal de Jesús.

Fra Josep Manuel Vallejo, caputxí

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 27. ■ Dilluns** (□ Sant Feliu) (litúrgia hores: 4a setm.) [Sir 17,20-28 / Sl 31 / Mc 10,17-27]. Sant Agustí de Canterbury (s. vi-vii), bisbe, abans monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo.
- 28. ■ Dimarts** (□ Lleida) [Sir 35,1-15 / Sl 49 / Mc 10,28-31]. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.
- 29. ■ Dimecres** (□ Urgell) [Sir 36,1-2.5-6.13-19 / Sl 78 / Mc 10,32-45]. St. Just (segle vi), bisbe d'Urgell; St. Pere Sans, bisbe de Foquien i màrtir a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic; beat Feliu de Nicòsia, religiós caputxí.
- 30. ■ Dijous** [Sir 42,15-26 / Sl 32 / Mc 10,46-52]. El Cos i la Sang de Crist. Sant Ferran (1198-1252), rei castellano-lleonès, patró d'institucions diverses; santa Joana d'Arc, vg., patrona de França.
- 31. □ Divendres** [So 3,14-18 (o bé: 12,9-16a) / Sl: Is 12,2-3.4bcd.5-6 / Lc 1,39-56]. Visitació de la Mare de Déu. Santa Peronella (Petronila), vg.; sant Pasqual, diaca.
- 1. ■ Dissabte** [Sir 51,17-27 / Sl 18 / Mc 11,27-33]. Sant Justí (s. ii), mr. samaritana, escriptor eclesiàstic; sant Ignasi (Íñigo), abat castellà.
- 2. □ Diumenge vinent**, el Cos i la Sang de Crist [Gn 14,18-20 / Sl 109 / 1Co 11,23-26 / Lc 9,11b-17]. St. Marcel·lí i St. Pere, mrs. romans (s. iv).

DIUMENGE DE LA SANTÍSSIMA TRINITAT

▮ Lectura del llibre dels Proverbis (Pr 8,22-31)

Això diu la Saviesa de Déu: «De molt abans de començar les seves obres el Senyor m'infantà com a primícia de tot el que ha fet. He estat configurada des de sempre, des del començament, abans que la terra existís. No hi havia encara els oceans, no existien les fonts d'on brollen les aigües, i jo ja havia nascut. He nascut abans que les muntanyes, abans que fossin plantades les altures; encara no havia fet la terra ni els llacs, ni la massa terrosa dels continents; quan ell instal·lava la volta del cel, jo hi era, quan traçava el cercle de l'horitzó sobre els oceans, quan fixava allà dalt el cobricel dels núvols, quan contenia les fonts de l'oceà, quan posava límits al mar que no desobeeix les seves ordres, quan construïa els fonaments de la terra, jo era al seu costat com un deixeble preferit, feia les seves delícies cada dia, jugava contínuament a la seva presència, jugava per tota la terra, i compartia amb els homes les meves delícies.»

▮ Salm responsorial (8)

R. *Senyor, sobirà nostre, que n'és de gloriós el vostre nom per tota la terra!*

Quan miro al cel que han creat les mans vostres, / la lluna i els estels que hi heu posat. / Jo dic: Què és l'home, perquè us en recordeu? / Què és un mortal, perquè li doneu autoritat? R.

Gairebé l'heu igualat als àngels, / l'heu coronat de glòria i de prestigi, / l'heu fet rei de les coses que heu creat, / tot ho heu posat sota els seus peus. R.

Ramades de bous i ovelles, / fins i tot els animals de la selva, / l'ocell que vola i els peixos del mar, / i tot el que segueix els camins dels oceans. R.

▮ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,1-5)

Germans, ara que ja som justos, com a creients que som, estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor. És per ell que la fe ens ha donat entrada en aquesta gràcia que posseïm tan en ferm, i és per ell que tenim la satisfacció d'esperar la glòria de Déu. Encara més: fins enmig de les proves, trobem motiu de satisfacció, perquè sabem que les proves ens fan constants en el sofriment, la constància obté l'aprovació de Déu, l'aprovació de Déu dona esperança, i l'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor.

▮ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 16,12-15)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Encara tinc moltes coses per dir-vos, però ara seria per a vosaltres una càrrega massa pesada. Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de la veritat, us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera, perquè ell no parlarà pel seu compte: dirà tot el que sentirà dir i us anunciarà l'esdevenidor. Ell em donarà glòria, perquè tot allò que anunciarà ho haurà rebut d'allò que és meu. Tot el que és del Pare és meu; per això dic que tot allò que us anunciarà, ho rep d'allò que és meu.»

▮ Lectura del libro de los Proverbios (Pr 8,22-31)

Así dice la sabiduría de Dios: «El Señor me estableció al principio de sus tareas, al comienzo de sus obras antiquísimas. En un tiempo remotísimo fui formada, antes de comenzar la tierra. Antes de los abismos fui engendrada, antes de los manantiales de las aguas. Todavía no estaban aplomados los montes, antes de las montañas fui engendrada. No había hecho aún la tierra y la hierba, ni los primeros terrones del orbe.

Cuando colocaba los cielos, allí estaba yo; cuando trazaba la bóveda sobre la faz del abismo; cuando sujetaba el cielo en la altura, y fijaba las fuentes abismales. Cuando ponía un límite al mar, cuyas aguas no traspasan su mandato; cuando asentaba los cimientos de la tierra, yo estaba junto a él, como aprendiz, yo era su encanto cotidiano, todo el tiempo jugaba en su presencia: jugaba con la bola de la tierra, gozaba con los hijos de los hombres.»

▮ Salmo responsorial (8)

R. *Señor, dueño nuestro, ¡qué admirable es tu nombre en toda la tierra!*

Cuando contemplo el cielo, obra de tus dedos, / la luna y las estrellas que has creado, / ¿qué es el hombre, para que te acuerdes de él, / el ser humano, para darle poder? R.

Lo hiciste poco inferior a los ángeles, / lo coronaste de gloria y dignidad, / le diste el mando sobre las obras de tus manos. R.

Todo lo sometiste bajo sus pies: / rebaños de ovejas y toros, / y hasta las bestias del campo, / las aves del cielo, los peces del mar, / que trazan sendas por el mar. R.

La Santíssima Trinitat. Pintura de l'anomenat Mestre de Villсандino. Parròquia de la Nativitat de Maria, Villсандino (Burgos)

▮ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Romanos (Rm 5,1-5)

Hermanos: Ya que hemos recibido la justificación por la fe, estamos en paz con Dios, por medio de nuestro Señor Jesucristo. Por él hemos obtenido con la fe el acceso a esta gracia en que estamos; y nos gloriamos, apoyados en la esperanza de alcanzar la gloria de Dios.

Más aún, hasta nos gloriamos en las tribulaciones, sabiendo que la tribulación produce constancia, la constancia, virtud probada, la virtud, esperanza, y la esperanza no defrauda, porque el amor de Dios ha sido derramado en nuestros corazones con el Espíritu Santo que se nos ha dado.

▮ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 16,12-15)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Muchas cosas me quedan por deciros, pero no podéis cargar con ellas por ahora; cuando venga él, el Espíritu de la verdad, os guiará hasta la verdad plena. Pues lo que hable no será suyo: hablará de lo que oye y os comunicará lo que está por venir.

»Él me glorificará, porque recibirá de mí lo que os irá comunicando. Todo lo que tiene el Padre es mío. Por eso os he dicho que tomará de lo mío y os lo anunciará.»

COMENTARI

L'Esperit de veritat fonamenta la nostra vida

Diumenge passat, festa de la Pentecosta, la lectura evangèlica ens parlava de l'Esperit com del Defensor que ens recorda les paraules de Jesús i ens les fa entendre. En aquest moviment, l'Esperit, —ens diu el fragment evangèlic d'avui—, és, a més, l'Esperit de veritat, que ens guia al coneixement de la veritat sencera.

La veritat, en la tradició bíblica, és allò sòlid, que mai no trontolla, i que pot servir de fonament per a altres realitats. Déu és veritat, perquè constitueix el fonament estable de tot el que existeix i de la mateixa història humana, tan canviant. L'Es-

perit de veritat és una denominació joànica de l'Esperit Sant, ja que constitueix el fonament de la vida cristiana, entesa com a participació de la vida divina.

És Esperit de veritat perquè no parla pel seu compte, sinó que comunica allò que sent dir. És un Esperit que té un punt de referència clar i segur: allò que el Pare ha donat a Jesucrist perquè ho anunciï a la humanitat. D'altra banda també anunciarà l'esdevenidor, ja que anunciarà allò que ha rebut de Jesús. Tot, passat i futur, conflueix en Jesucrist, que és la Paraula de Déu feta home. El missatge de l'Esperit està totalment referit a la persona de Jesucrist.

L'evangeli de Joan afirma la unitat del Pare i del Fill: El Pare i jo som u (cf. 10,30; 17,21). Així, l'evangelista Joan, a la seva manera, ens ha presentat el misteri de la Santíssima Trinitat. Pare, Fill i Esperit Sant, cadascú d'ells a la manera que li és pròpia, ens comuniquen l'única veritat de tot el que existeix. I aquesta veritat no és altra que la vida divina que brolla de la Trinitat i que sosté i fonamenta el món i la història humana.

Sabent que la veritat de Déu és la que sosté la nostra vida i la nostra fe, donem gràcies a Jesucrist que ens ha revelat el misteri de Déu, que és Pare, Fill i Esperit Sant.

Jordi Latorre, SDB

AGENDA

L'agenda més completa de la diòcesi la trobareu al web, o bé enfocant el telèfon mòbil en aquest codi QR que hi enllaça directament.

ACTES I CONFERÈNCIES

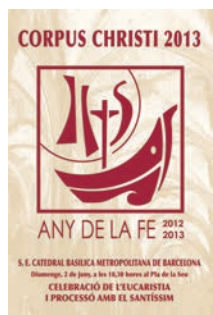
Festa del Dr. Tarrés a Sarrià. El dia 30 de maig, concelebració a les 19.30 hores a l'església parroquial de Sant Vicenç de Sarrià (pl. Sarrià), presidida pel bisbe Agustí Cortés, de St. Feliu de Llobregat.

XIX Cicle de Música per la solidaritat. Amb Yrene Martínez i Manuel García Morante. Obres d'E. Toldrà, E. Granados i M. García Morante. Dijous 30 de maig (19 h), a l'ETSEIB (Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Industrial de Barcelona, av. Diagonal, 647, L3: Palau Reial). Aportació solidària: 6 euros. Organitza: Ass. Per l'altre cor cremat de Barcelona-Ajut al 4t Món.

Amics del Pare Pio de Pietrelcina. Trobada cada darrer dilluns de mes (pregària i reunió) dirigida per fra Valentí Serra, caputxí. Pròxima sessió, dia 27/5 (18.15 h). Paròquia de la Concepció (c/ Llúria 70, t. 934 576 552).

Grups d'Oració i d'Amistat. Jornada eucarística, dijous 30 de maig. A les 10 h missa i adoració, fins

Corpus Christi a la Catedral de Barcelona

- Jornades eucarístiques de preparació: dilluns 27, dimarts 28 i dimecres 29 de maig, de 14 a 17 h, a la capella de Santa Llúcia (c/ de Santa Llúcia), exposició i adoració del Santíssim Sagrament.
- Dijous 30 i divendres 31 de maig, de 18 a 19 h, a la capella del Sant Crist de Lepant, Hora Santa amb exposició i adoració del Santíssim Sagrament; benedicció i reserva; i a les 19 h Santa Missa.
- **Diumenge 2 de juny, solemnitat del Corpus Christi.** És el dia de la Caritat.

—**Matí:** a les 10 h, cant de Laudes al cor de la catedral. De 8.30 a 13 h, exposició del Santíssim per a l'adoració, a la Capella del Sagrament. Benedicció i reserva.

—**Tarda:** a les 18:30 h celebració de l'Eucaristia presidida pel senyor cardenal arquebisbe, Mons. Lluís Martínez Sistach, al Pla de la Seu i av. Catedral. En acabar, processó amb el Santíssim per la plaça Nova i els carrers Arcs, Portal de l'Àngel, Comtal, Via Laietana, Joaquim Pou i av. Catedral, fins al Pla de la Seu on es donarà la benedicció i es farà la reserva.

El senyor cardenal arquebisbe i el Capítol de la Catedral inviten tots els diocesans a aquests actes.

L'*ou com balla* serà instal·lat a la font del claustre de la Catedral del dia 30 de maig al 2 de juny.

a les 13 h; a les 17 h, adoració i cloenda amb missa a les 18 h. Lloc: Centre GOA (c/ Gran de Gràcia 237, pral. 2a, t. 932 181 005).

Tallers d'oració i vida (mètode P. Larrañaga). Una nova evangelització. Sessió de perseverança: «Jesús, centre de vida». Diumenge 26 de maig (18-20 h) a la Casa de las Hermanas Misioneras del Santísimo Sacramento y M.ª Inmaculada (c/ Aribau, 290). Per a més informació: t. 639 382 931 (Mireia).

Ou com balla. El claustre de la Basílica de la Puríssima Concepció de Barcelona (c/ Roger de Llúria, 70 - www.concepciobcn.com) és, juntament amb el de la catedral, un dels espais en què es pot veure l'*Ou com balla*, des del dijous 30 de maig fins al dijous 6 de juny (inclosos). Diumenge 2 de juny, Eucaristia de Corpus a les 11.30 h, i en acabar processó pel claustre, on també es farà una catifa de flors; a les 19 h vespres solemnes. Dijous 30 de maig i diumenge 2

ANY DE LA FE

Aquest QR enllaça amb els comentaris de Benet XVI sobre l'Any de la Fe.

de juny el claustre romandrà obert tot el dia.

Asociación Fe y Cultura. Dia 3/6 (20.30 h), V Encuentro del curso 2012-2013 en la parroquia de la M. D. dels Àngels (c/ Balmes, 78): «La credibilidad de la justicia», con Íñigo Sancho, magistrado del Tribunal Supremo de España.

BREUS

Nova adreça del Centre d'Estudis Pastorals. Aquest centre i la revista *Quaderns de Pastoral* tenen ara la seu provisional al convent de Sant Felip Neri de Barcelona. Per això, la seva adreça postal és: plaça Sant Felip Neri 5, planta, 08002 Barcelona, t. 933 174 858 (matins, de 9 a 14 hores), c/e: cep@cepastorals.cat, web: www.cepastorals.cat.

PELEGRINATGES

Peregrinación a Lourdes. Días 7-9 de junio. En habitación doble, 123 €. Organiza: Misioneras del Santísimo Sacramento (c/ Aribau, 290). Contacto: Hna. Rosa María, tel. 638 354 547.

PALABRA Y VIDA

El valor del silencio

Se ha escrito que «la capacidad de silencio en el hombre es el termómetro de su calidad y nobleza». Por desgracia, actualmente aumenta el ruido y disminuye el silencio. Y el silencio es lo que más necesitamos. Por eso, en este domingo dedicado a la Santísima Trinidad, la Iglesia recuerda especialmente a aquellas hermanas y hermanos cristianos que en su vida hacen silencio y rezan; es el día denominado *Pro Orantibus*. Las personas que forman nuestras comunidades monásticas son los testigos del valor silencio.

Hoy cuesta encontrar tiempo para la reflexión. Si queremos reflexionar, hemos de crear silencio en nuestro propio entorno y entrar en él sin miedo. El silencio concentra nuestra vida y nos ayuda a darle profundidad y a vivirla en plenitud.

El silencio es necesario para encontrarnos a nosotros mismos y para autodescubrirnos auténticamente; nos ayuda a mirar hacia el

pasado con ecuanimidad, el presente con realismo y el futuro con esperanza. El silencio nos permite contemplar a Dios, a los hermanos y a la naturaleza con una mirada nueva y nos ayuda a proyectarnos hacia los demás con una mayor generosidad.

El silencio habla. Puede parecer una contradicción, pero no lo es en modo alguno. Sin embargo, es necesario saber escuchar el silencio, porque nos aporta siempre un mensaje de sabiduría. En el silencio nos autodescubrimos, vemos con mayor claridad nuestra propia vida, lo que hacemos y lo que dejamos de hacer, la calidad de nuestra existencia y aquello que Dios y el prójimo esperan de nosotros. En el silencio escuchamos también a nuestra conciencia. Un escritor inglés ha dicho que «el silencio es el gran arte de la conversación». Esto es muy cierto porque en el arte de la conversación es muy importante saber escuchar al otro cuando habla. Y, como es obvio, esto pi-

de una cierta capacidad de callar y de hacer silencio en nosotros. Sólo así podemos escuchar realmente al otro y establecer un diálogo.

Nuestros monasterios nos recuerdan que Dios habla en el silencio. Dios, que nos ha creado y nos ha salvado por amor, quiere establecer un diálogo con toda persona humana. Sin hacer silencio en nuestra vida es difícil escuchar la voz amorosa de Dios. Y ante la soledad que nuestra civilización fomenta, a todos nos es muy necesario y muy provechoso este diálogo interpersonal con Dios, un diálogo de amistad, como explica santa Teresa de Jesús.

El silencio crea un clima propicio para la oración. Este es el testimonio que nos dan nuestros hermanos y hermanas que rezan cada día por las necesidades de la Iglesia y del mundo.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona

laSalle AR Utilitzeu el QR per descarregar-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android

Apunteu el vostre dispositiu a la fotografia que contingui la icona i descobriu-ne el contingut multimèdia